Derde Jaer. N° 49. Zaterdag, 6 December 1856.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de W. J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel . . . . 15 »
De reklamen » » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 6 DECEMBER.

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

In de zitting der Kamer der Volksvertegenwoordigers, heeft M. de minister van binnenlandsche zaken het wetsontwerp aengaende de eetwaren neergelegd.

Volgens dit wetsontwerp zullen de granen, het vleesch, de stieren, ossen, koeyen, vaerzen, kalveren, schapen en varkens vry kunnen uitgaen. Dezelve zullen een ligt inkomregt moeten betalen.

De uitvoer der aerdappelen blyft verboden.

De wet zou verpligtend zyn van den 1 january tot den 30 december 1857.

De oogst van verleden jaer was ontoereikend geweest om aen de behoeften der bevolking te voldoen. De netelige toestand die daeruit voorkwam was nog vergroot door den oorlog, zoodat men slechts ten koste der grootste opofferingen in de noodwendigheden des lands kon voorzien. Dank aen den koophandel die in de bevoorradingen voorzien had, dank vooral aen de weldadigheid en aen de vaderlandslievende poogingen der burgers, heeft men de slechte gevolgen van dien toestand kunnen bestryden.

Heden, zegt de minister, staen de zaken beter. De oorlog is geeindigd en een overvloedige oogst heeft de wenschen der landbouwers vervuld, niet alleen in België maer in vele andere landen alwaer de oogst verleden jaer ontoereikend geweest was.

Het gouvernement heeft nu de bestendige deputatiën, de landbouw-kommissien en de handelkamers geraedpleegd, en alle, op zeer weinig uitzonderingen na, hebben gevraegd dat de uitvoer der eetwaren vry gelaten werd. Op deze algemeene wenschen steunende, heeft het gouvernement gedacht den vryhandel te moeten invoeren.

De vryhandel zal zich niet uitstrekken tot de aerdappelen, omdat deze de voornaemste voedstof der armen zyn en nog aen hooge pryzen verkocht worden. De opbrengst der aerdappelen is, wel is waer, aenzienlyk geweest, maer men is in het geheel niet zeker of dezelve goed zullen kunnen bewaerd worden. Men moet ook niet uit het oog verliezen dat in andere landen, zoo als in Engeland en Ierland de opbrengst veel te verlangen gelaten heeft. Indien men de aerdappelen vry liet het land uitgaen, dan zouden er zeker veel hoeveelheden uitgevoerd worden, en weinig inkomen.

Sedert menige jaren heeft men geredetwist over het stelsel dat men aen den handel der eetwaren zou toepassen. De eene vraegt het verbod van uitvoer de andere geeft den voorkeur aen den vryhandel. Het verbod van uitvoer heeft sedert verscheidene jaren bestaen en wy staen gaerne toe dat men heden eene ondervinding van den vryhandel doe om de voor- en nadeelen van elk stelsel te kennen en alzoo eindelyk aen een vast systema kome. Wy wenschen dat de vryhandel, die in andere landen zoo veel voordeelen oplevert, by ons hetzelve uitwerksel hebbe en alzoo definitief de handelswet van België worde.

Maendag heeft de Kamer aengenomen een ontwerp van wet openende voor het departement van openbare werken een krediet van 6,000,000 francs bestemd om het materieel der Yzeren wegen van den Staet te verbeteren en de telegrafische liniën uit te breiden. Vyftig leden hebben voor dat ontwerp gestemd en 8 hebben zich onthouden.

Dynsdag heeft de Kamer geopend en gesloten de algemeene discussie over de begrooting van justicie.

Antwoordende op de ondervragingen van M. Verhaegen, heeft de minister van justicie uitleggingen gegeven over de jongste benoemingen gedaen in zyn departement.

—

Wy meenen goed onderigt te zyn met aen te kondigen dat de midden sektie van de Kamer der Volksvertegenwoordigers, gelast met het onderzoek des budjets der middelen om in de uitgaven te voorzien, besloten heeft het gouvernement de volledige toepassing te vragen der schikkingen van de wet der hervorming van het postwezen, 't is te zeggen de vermindering van het port op alle enkele brieven binnen de gansche uitgestrektheid van het koningryk, op *tien centimen*.

Men weet, inderdaed, dat in de twee laetste dienstjaren de ontvangst van het postbestuer met eene nog al groote cyfer de som van vier miljoenen overtroffen heeft, door de wet vastgesteld als beperking, waerboven zy de verleeging van den tax der frankering magtigt en zelfs voorschryft.

—

Z. M. heeft zondag de deputatie van de Kamer der Volksvertegenwoordigers ontvangen, gelast aen den koning het antwoord op de troonrede over te brengen. Ziehier wat Z. M. heeft geantwoord :

MYNHEEREN,

« Het is my zeer aengenaem de opregte betuigenis « van een toegenegen vertrouwen te ontvangen, welke « gy my, in naem van de Kamer van Representanten, « komt aenbieden.

« Het werk, voor deze belangryke zitting, is weer- « diglyk begonnen.

« Uwe verlichte vaderlandsliefde zal de poogingen « van myn gouvernement ondersteunen — met het « doelwit de regelmatige ontwikkeling van het zedelyk « en stoffelyk welzyn der natie te verzekeren.

Provinciale Ambtenaers.

In de wyzigingen, door M. de Decker voorgesteld aen het budjet van het ministerie van binnenlandsche zaken voor 1857, verschynt de vermeerdering van het krediet, bestemd voor de jaerwedden der beambten van de provinciale gouvernementen.

Ter staving dezer vraeg van vermeerdering is by de bewysstukken een ontwerp van organisatie-reglement aldus luidend :

Het bestuer der provintiën is samengesteld uit : divisiehoofden, bureelhoofden, kommiesen van 1ste klas, kommiesen van 2de klas, kommiesen van 3de klas; expeditionarissen.

Het getal divisie-oversten, bureelhoofden en kommiesen van 1ste klas mag het maximum 4 niet te boven gaen voor iedere afdeeling in de provintiën Antwerpen, Braband, Oost-Vlaenderen, Henegouwen, Luik; en het maximum 3 in de provinciën West-Vlaenderen, Limburg, Luxemburg en Namen.

EEN VOORVAL OP ZEE.

(*Vervolg en einde.*)

Daubigny legde de waskeers neder, verslagen zynde over de juistheid der middelen van Collap, ondanks het onedele zyner handelingen.

— Niets, niets meer, dan een langzame verschrikkelyke dood, of een leven vol angsten omtrent Marie!

Hy erkende het heillooze van den oproer, maer hy moest wyken.

— Het is gedaen, sprak hy zacht tot Edmond, ik heb my zelven niets te verwyten — laten wy ons onderwerpen. Misschien vermindert hun gezag, en, eenmael op het verdek zynde, zal ik meester zyn, indien de laeghertigen myn braven Revy niet gedood hebben. Ontdaen en bleek, ging hy naer den trap om te onderhandelen.

— Wacht, nog niet, zegde Edmond, die twee doosjes en eene groote rol uit de kast ging halen, terwyl hy hem haestig iets in het oor fluisterde.

— Zoo ben ik u dan ten tweede male het leven verschuldigd....

Voorzigtig, sprak Edmond, pols hen eerst eens en wyk slechts voet voor voet.

— Laet eens hooren, kapitein Collap! want dus behoort men u te noemen, welk zyn uwe voorwaerden?

— Ei, dat is vroeg! — juist als de andere; eerst woedend, dan zoo lydzaem als een lam. Ja, gy onderwerpt u — maer niets is ook eenvoudiger, daer gy niet anders kunt.

— Gy wilt u dan naer Afrika's oostkust begeven?

— Ja, doch vooral niet langs de noordkust, daer wy alsdan veel van de oorlogschepen van Goree zouden te lyden hebben.

— Goed, maer hoe doen wy dit? hoe zullen wy aen land komen, daer de vloed zoo sterk is, vooral aen de monden der rivieren?

— Ja, Ja! zegde Collap spottend, juist als de andere, gy zoudt op het verdek willen zyn, maer dat gaet niet. — Daubigny scheen teleurgesteld te zyn.

— Gy acht ons dan onbekwaem, zelven de hoogte te nemen? Dit konden wy reeds lang. Hoor, hoe het zal gaen : gy geeft my uwe bewysstukken als kapitein, die ik tot een aendenken zal bewaren; daerentegen kunt gy sturen. En, riep hy trotsch, terwyl hy een blyk van verbazing van die manschappen scheen af te vragen, waerover hy straks dacht te beveelen, wy zullen even zoo goed weten wat ons met het betrekken der wacht te doen staet als gy — dus, kapitein! er schiet u geen ander middel over dan terstond te besluiten. Indien gy my binnen vyf minuten uw sextant niet gegeven en beloofd hebt uwe medewerking te zullen doen gelden, in het vervolgen onzes wegs naer Rio-congo, blyft de provisiekamer tot overmorgen voor u gesloten. — Aen het werk!...

Daubigny bleef eenige oogenblikken, met de armen over elkander, aen den voet van den trap staen, zonder de minste vrees te gevoelen voor al het gezegde, daer zy hem reeds nu noodig hadden, en vestigde den blik op het onedel hoofd van Collap, die in een hoek zat.

— Begint gy nog niet; er zyn u slechts dry minuten meer overig? riep Collap hem toe, die geraekt was over het onbewegelyk staren van Daubigny's verachtende blik.

— Dry minuten? Zooveel tyd heb ik niet eens noodig; ik kan nog wel twee minuten wachten. En, voegde hy er by, ik zal u niet naer Afrika's kusten geleiden. Twee maenden lang zou ik my in onbekende wateren ophouden, terwyl er slechts voor vyf en veertig dagen levensmiddelen aen boord zyn.

— Gy zult wel, sprak Collap, met de sleutels rammelende.

— Ja, gy schynt my door honger te willen dwingen; indien ik alleen was, nooit, maer het is zoo als gy zegdet, ik heb eene vrouw die om genade zou smeeken en myne kracht zou voor hare smert bukken. Maer ik zal met haer spreken. Doch eer hy tyd had om op te staen, stonden de doosjes voor hem, die Edmond gezocht had; hy nam de keers in de linkerhand en ontstak ze, terwyl hy in de regterhand de groote rol hield.

— Surville? haal myn seconde horlogie, Matroozen, Collap heeft zyne eischen doen hooren, ziehier de myne, — gy kent my: ik houd myn woord: Gy hebt het gehoord: hy heeft geen sextant, daer hy den myuen wil hebben; hy heeft geen kaerten, maer hy rekent op den wind. Op Gods bystand steunende, zou hy zonder kaerten, zonder eenige kennis van de winden en het water, naer Rio-congo willen zeilen!... Zoo gy den schelm niet in ééne minuet hebt ontwapend, zult gy myn sextant voor u in stukken zien liggen en de kaerten in het vuer. Intusschen maekte hy alles in gereedheid om, na verloop van den bepaelden tyd, aen zyne bedreiging te voldoen. — Er komen omstandigheden in het leven voor, wanneer de karaktertrekken van den mensch heerlyk uitkomen en zyne zielskracht zich verheft — dan is de mensch waerlyk groot.

— Eene minuet heeft zestig seconden! ziedaer het laetste wat ik u zeg, tel nu, mynheer de Surville!

Grootsch was het, dit aental onbewegelyke hoofden op het luik te zien, den blik vestigende op de keers, die, tot aller verderf, door hunne schuld zou worden ontstoken; hen te zien zitten, onderzoekende, of zich ook eenig teeken van vrees zou vertoonen op Daubigny's bleek gelaet, by het naderen der laetste seconde! — Een.... twee.... dry....

Gedurende eenige oogenblikken, heerschte eene doodelyke stilte onder de aenwezigen, die alleen werd afgebroken door Edmond's tellen, welke dit werk even koel voortzette, als hy het had aengevangen. O! de minste ontroering ook van zynen kant, zou den reeds gezonken overmoed der manschappen weder aengewakkerd hebben; alle moeite, alle geestkracht ware vergeefs geweest, by de minste ontsteltenis, op het naderen der laetste seconde!

— Elf... twaelf... ging Edmond op denzelfden toon voort.

— Dertien... (er werd eenig gerommel gehoord).

— Twintig... (men begon van alle kanten de fluisteren).

— Moeten wy beginnen?...

— Wel neen! vreest niet... hy durft toch niet!!

— Ja, hy zal het wel doen (Op dreigenden toon). Komaen! De tyd roept.

(Collap sprak geen enkel woord, en twyfelde reeds aen de hulp, hem door de matroozen gezworen).

— Veertig....

Eene snelle, echter gematigde, beweging, vergezeld van